

jědli a jo hyschczi huschej wostawik „sa kněs farata, dyž domoj pschizo!“

Dch smilny Bog, měj žěf sa twoju dobrošč a žognuj tog smilneg samaritata a swarnuj jog we zekej wojne. Gab jan šche hobydlate we jšy taki hobeď měli. Schyčne šu głodne a łazne a nicht nama drobeňzki. Wot zora žajtšehg lutna tšchachota a žedna rada. Na poli ga šu kulki, ale nicht něpmejo se jšy. S hokołnych wšow stoje pschedejšy wose s jěžu a se spižu sa šwojžbnych, ale nicht něhordujo nutsch puščcžony! Žim boli hutšchoba dla lutoščzi, nam dla žałosčzi! Kaž Bog zo. Tam a how šu wojaki šobu žělili, te ga mějachu doščž. A zo šchkoži, až nam we žywošche škarzašcho? Delik žěkownějšche šmy sa Bože dary něto, gaž je mamy.

Hyschczi goršcha ako głod běšcho ta łaznosčž we tej šchopkošche. We žednej studni woda, jano jedna ma mozne žrědło, ale tam staršaju še te wojaki něpschewstawajuzy; jedna kopiza wotejžo a druga pschizo. My zomy wen k rěze, woni naš staršaju šlědš. Dch wodna chrapka, kaš ty šy luba!

Le frañone.

Ta zašchna bitwa (pla Wörtha) sawostawi nam wot hobeju bokowu na 15 700 frañonnych; wot tych lažachu w Fröschweileře a Elsaßhauseře 4000! Šu naš na kněškem dwoře 900, w šchuli 500; na šare 96, we kuždem dwoře 10—60 muž! Woni šdychuju, žałosčže, žebře: „ku mńo, ku mńo! wodu! jano zožku